Розділ 4. Захоплюємося сторінками історії України

Сьогодні 26.11.2024

Υροκ №42

Робота з дитячою книжкою.

«І Україна, бо в нас іншої нема» Юрій Ярмиш «Летюче дерево», О. Тимофеєва « 3 Пряшева до Львова»

Дата: 26.11.2024

Клас: 4-Б

Урок: читання

Вчитель: Таран Н.В.

Тема. Робота з дитячою книжкою. «І Україна, бо в нас іншої нема» Юрій Ярмиш «Летюче дерево», О. Тимофеєва « З Пряшева до Львова»

Мета: аналіз сюжету, характеристика образів переказів, популяризування серед учнів творів про Україну, формулювання стійкого читацького інтересу. За допомогою кращих зразків творів прищеплювати дітям любов до рідного слова почуття гордості за Батьківщину, бажання дізнаватися про минуле країни. Сприяти згуртуванню дитячого колективу, розвитку творчих здібностей.

Любі друзі, час настав, Кличе нас до нових справ. Отож часу не гаймо, Добрі справи починаймо!

Допомагайте своім мамам.

У Василька ЧИСТИИ 30ШИТ.

І в лісі, і на лузі стало тихо.

BÇIM

А для того, щоб наш урок був успішним і продуктивним, нам потрібно:

- Не просто слухати, а чути.
- Не просто дивитися, а бачити.
- **Не просто відповідати, а міркувати.**

26.11.2024

Вступне слово

Любов до Батьківщини— це дуже високе і водночас дуже особит те почуття. Кожна людина найбільше любить той край, де народилає живе. Вона пишається рідною землею і завжди хоче сказати про на найкращі слова.

У кожного з нас є своя маленька батьківщина. Це рідне село по місто, тепла батьківська оселя, материнська мова. Лише згодом почнаєш розуміти, яка рідна і неповторна для тебе Україна. І тоді тво серце наповнюється любов'ю до свого, рідного, вічного.

Казка *Юрія Ярмиша* «Летюче дерево» доводить, що жодні замого ські принади не можуть замінити рідної землі— місця, де ми народи лися і зростали. А «Казка про Україну та лихих поганців» *Вікторії Пи* хольчишин вчить нас, що рідну землю потрібно не лише любити, а

Сторінка

Опрацювання твору Юрія Ярмиша «Летюче дерево», Щоденні 5. Перевірка сприйняття.

Вікторина

https://wordwall.net/ play/64017/797/414

Сьогодні 26.11.2024

Рухлива вправа

Хмаринки пливуть у небесній блакиті. Хмаринки... Он — схожа на білу троянду. Там он — як корабель з вітрилами. А на самісінькому обрії — наче рожеве дерево летить, махає дивним віттям... А й справді — було таке Дерево. Росло на нашій землі, тягнулося до чистого неба і мріяло:

- В мене віти мов крила. Та й на інших я не схоже. Бо рожеве. Ой, коли б хто знав, як набридло мені тут! Кожен день ті ж самі берізки та ясени... Вітревітрило, чародію небесний, понеси мене в небо, кудись на край світу, тільки далі від нашого лісу!
- Це я мо-о-жу! зашелестів у лісових вершинах Вітер.— Це я мо-о-жу! А чи не жалкуватимеш потім? Бо я й сам не знаю, де опущу тебе... І ще знай: чарівна сила моя діє лише раз...
- Ой Вітроньку,– благало Дерево,– мені все одно, де жити, тільки б з хмарками привітатися, далі від нашого лісу залетіти!
- Гар-а-а-азд! погодився Вітер. А тепер трима-а-ай-ся!

- Гар-а-а-азд! погодився Вітер. А тепер трима-а-ай-ся! Він розігнався, вхопив Дерево за віти, видер з корінням і поніс до хмар. А воно раділо:
- Ой, як гарно! Хай усі бачать, що й дерево може, як птах,літати! Хай усі знають: в якій землі захочу, там і пущу коріння!
- I поніс Вітер те Рожеве Дерево над озерами й морями, над горами й лісами. А коли зморився в дорозі, опустив його біля теплої річки корінням у якусь ямку. Дмухнув, присипав вогкою землею:
- Рости на здоров'я! В мене справ не перелічити. Прощавай! Роздивилося Рожеве Дерево навкруг себе. Райдужні пташки літають, високі, без жодної гілочки дерева ростуть тільки на верхівках велике, як лопух, листя хитається.

Прудкі руді звірята з довгими хвостами з дерева на дерево скачуть. Спека – аж трава у полудень ж ухне. І нічого схожого на рідний ліс. Ні білих берізок, ні ясенів, ні набридлого Соловейка.

Рожеве Дерево перезнайомилося з усіма сусідами та й стало собі рости. Виявилося, що непосидючі руді звірятка звалися мавпочками. Вони чіплялися хвостами за гілки, весело розгойдувалися, злазили на самісінький вершечок. Райдужні пташки пронизливо галасували, свистіли вдень і вночі.

Незабаром на Рожевому Дереві дозріли зернятка. Тепер воно чекало, коли навколо зашумлять дрібним листом рожеві парості — його маленькі діти. Та зернятка падали в розпечений грунт і, мабуть, всихали там.

Жодної парості не з'явилося поруч. І це дуже непокоїло Дерево... Минав час. Рожеве Дерево почало вже забувати свій ліс. Колишнє життя здавалося йому давнім сном, сивою казкою.

Але одного тихого ранку воно несподівано побачило на своїй гілці сіренького Соловейка і жовтогарячу Іволгу!

Дерево зраділо:

– І вам теж набридло серед берізок та кленів? Хочете тут оселитися?

- Ні, зовсім не набридло! відповів Соловейко. Просто в наших краях зараз холодно. Зима!
- I Соловейко з Іволгою почали шукати комашок вони зголодніли в довгій дорозі.

Другого дня Рожеве Дерево знову спитало:

- Чому ви не співаєте, як оці райдужні пташки? Хіба вам тут не подобається?
- Ми співаємо тільки в себе, на рідній землі! відказав Соловейко.

Пташки гостювали кілька місяців, а там почали збиратися в дорогу.

- Вже надходить весна! Тепло стане в нашому лісі! раділа Іволга.
- Як гарно, коли гілочки прикрашаються бростю, коли зелене листячко полонить увесь ліс! мріяв Соловейко.

Дерево слухало пташок, а далі тихенько попрохало:

– Я одне тут. В його шелестінні Соловейко з Іволгою почули сум. Діточок немає... Візьміть, будь ласка, мої зернятка – киньте їх в тому лісочку, на тій самій галявині, де я народилося...

I знову минав час. Тепер Рожеве Дерево щороку нетерпляче чекало Соловейка й Іволгу:

- Ну, як там? Чи проклюнулися з моїх зерняток малі діти, чи живі-здорові?
- Проклюнулися! Ростуть, зеленіють, живі и здорові! А такі милі та гарні. Вам кланяються, У гості до себе запрошують!

Одного дня до Дерева навідався сам чародійник Вітер:

- Як тобі в цих місцях? Переказували мені не дуже добре.
- Хочу додому, на рідну землю...- зашелестіло Дерево кожною гілочкою.
- Але я ж казав тобі, моя сила діє лише раз. Чому ж ти тоді не послухало?
- Хай шумлять восени холодні зливи, хай лютує мороз узимку,— хочу до рідного лісу!

Вітер схвилювався. Війнув крилами.

- Добре, спробую якось тобі зарадити!
- ...Хмаринки пливуть у небесній блакиті. Хмаринки...
- Он схожа на білу троянду. Там он як корабель з вітрилами. А на самісінькому обрії Дерево Рожеве летить, тріпоче дивним віттям. Рідну землю вітає.

Обговорення змісту твору за питаннями:

- 1. Із яким проханням звернулося Рожеве Дерево до Вітру?
- 2. Що побачило Рожеве Дерево на новому місці?
- 3. Чому насіння Рожевого Дерева не проростало в чужому грунті?
- 4. Що попросило Рожеве Дерево в Іволги і Соловейка?
- 5. Як Вітер виконав останнє прохання Рожевого Дерева?
- 6. Як ти розумієш слова Соловейка: «Ми співаємо тільки
 - вдома, на рідній землі!»?
- 7. Чого навчає нас ця казка?

Сьогодні 26.11.2024

Фізкультхвилинка

Опрацювання вірша О. Тимофеєва « 3 Пряшева до Львова»

3 Пряшева до Львова

3 Пряшева* до Львова стрічка кольорова вужиком петляє, всіх довкруж вітає: писанкові села і міста веселі, оленятко в гаї і поля безкраї, у горах ялички і дзвінкі потічки.

Ще й сім'ю опеньок в шапочках жовтеньких, що з-за повороту вибігли навпроти. Вискочив до стрічки і Бровко із буди:

— Гав! Біжи, доріжко, ждуть тебе усюди!

44-45

Опрацювання вірша О. Тимофеєва « 3 Пряшева до Львова»

Словничок

Пря́шів — місто у Словаччині, неподалік від кордону з Україною.

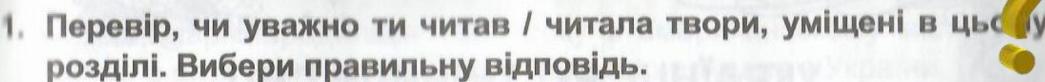

- 1. Що авторка вірша називає «стрічкою кольоровою»?
- 2. Що можна побачити, кого зустріти, мандруючи просто рами України?
- 3. Чи любиш ти мандрувати? Розкажи про свої ма_{ндрівки} з батьками чи однокласниками.

Сьогодні 26.11.2024

Виконай завдання

А Вітер **Б** буревій **В** чарівник **Г** смерч

2. Іволга і Соловейко не співали в чужому краї, тому що

А потомилися Б застудилися в дорозі

В співають лише на рідній землі Г образилися на Рожеве Дерево

3. Що прикрашало голівку України?

А квітка папороті Б кетяги калини

В калиновий вінок Г вінок з барвінку

4. Що зробила Україна, покинувши свій будиночок?

А заспівала Б заплакала В засміялася Г зажурилася

5. Хто прогнав поганське плем'я?

А батьки України Б вітер

В маленькі звірята Г дівчинка Україна

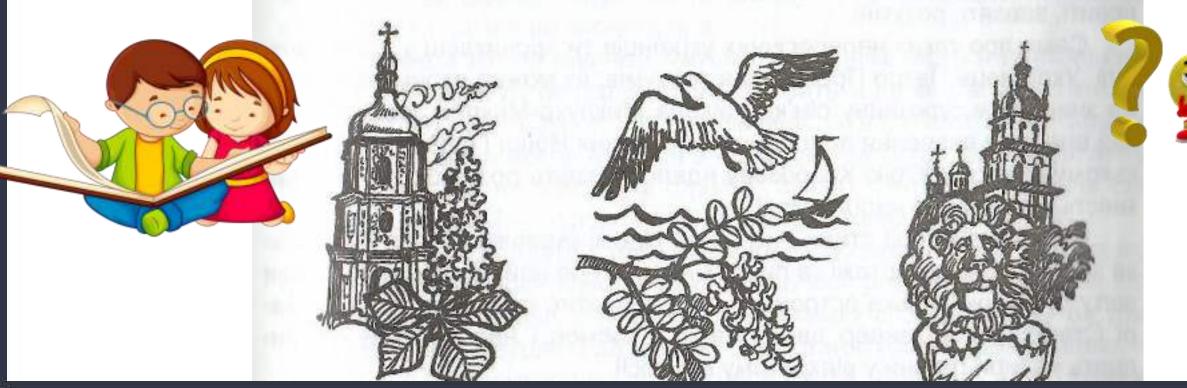

Виконай завдання

2. Запиши якомога більше означень до слова Батьківщина.

Батьківщина — горда, неосяжна, ___

Розглянь емблеми найбільших міст України. Які міста вони символізують?

Рефлексія. Вправа «Відкритий мікрофон».

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(*ла*), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

Пояснення домашнього завдання.

Сонячні вітрила с. 42-44 Прочитай виразно, відповідай на питання с.49.

Відео, аудіо та фотозвіт роботи надсилай на освітню платформу Human.

